

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Flachglas Torgau GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

αρχή δικαίου σύμφωνα με την οποία οι διοικητικές διαδικασίες των δημοσίων αρχών δεν είναι δημόσιες;

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Έχει την έννοια το άρθρο 2, σημείο 2, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, ότι ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα αποκλειστικώς αυτοί οι φορείς και τα όργανα στα οποία εναπόκειται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, η τελική (δεσμευτική) απόφαση στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας ή ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα και εκείνοι οι φορείς και τα όργανα στα οποία το δίκαιο του κράτους μέλους έχει μεταβιβάσει αρμοδιότητες και δικαιώματα σύμπραξης στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας, ειδικότερα στην κατάθεση νομοσχεδίου και στις παρατηρήσεις επί των νομοσχεδίων;

β) Μπορούν τα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι η έννοια της δημοσίας αρχής δεν περιλαμβάνει φορείς και όργανα που ενεργούν υπό δικαστική ή νομοθετική ιδιότητα μόνον αν συγχρόνως κατά την ημερομηνία εκδόσεως της οδηγίας οι συνταγματικές τους διατάξεις δεν προέβλεπαν διαδικασία προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου;

γ) Δεν περιλαμβάνονται οι φορείς και τα όργανα που ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα στην έννοια των δημοσίων αρχών μόνο καθόσον διαρκεί η νομοθετική διαδικασία;

2. α) Προβλέπεται από τη νομοθεσία ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των [διαβουλευσεων], υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, σημείο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οσάκις η διάταξη του εθνικού δικαίου που εκδόθηκε για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/4/ΕΚ ορίζει γενικώς ότι η αίτηση περιβαλλοντικών πληροφοριών πρέπει να απορρίπτεται αν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλευσεων των υπηρεσιών που υποχρεούνται στην παροχή πληροφοριών, ή απαιτείται γ' αυτό ειδική νομοθετική διάταξη να επιβάλλει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλευσεων;

β) Προβλέπεται από τη νομοθεσία ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαβουλευσεων, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οσάκις από το εθνικό δίκαιο προκύπτει άγραφη γενική

(¹) ΕΕ L 41, σ. 26

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof στις 10 Ιουνίου 2009 — Ilonka Sayn-Wittgestein κατά Landeshauptmann von Wien

(Υπόθεση C-208/09)

(2009/C 193/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ilonka Sayn-Wittgestein

Καθού: Landeshauptmann von Wien

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται στο άρθρο 18 ΕΚ η ρύθμιση σύμφωνα με την οποία οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους αρνούνται να αναγνωρίσουν το επώνυμο (ενηλίκου) υιοθετημένου τέκνου που ορίστηκε σε άλλο κράτος μέλος, στο μέτρο που περιέχει τίτλο ευγενείας που απαγορεύεται (και κατά το συνταγματικό δίκαιο) στο πρώτο κράτος μέλος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Ιουνίου 2009 — Lahti Energia Oy

(Υπόθεση C-209/09)

(2009/C 193/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Lahti Energia Oy

Λοιποί ενδιαφερόμενοι διάδικοι: Lahden seudun ympäristölautekunta, Hämeen ympäristökeskus και Salpausselän luonnonystävät ry

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ως δραστηριότητα περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 3 της οδηγίας 2000/76/ΕΚ⁽¹⁾ η καύση σε καυστήρα ενός σταθμού παραγωγής ενέργειας, ως συμπληρωματικού καυσίμου, αερίου προερχόμενου από εργοστάσιο αερίου, αν το αέριο αυτό δεν καθαρίζεται μετά την αεριοποίηση;
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταρχήν αρνητική, ασκούν επιρροή επί της σχετικής εκτιμήσεως τα χαρακτηριστικά τού προς αποτέφρωση αποβλήτου ή το περιεχόμενο σε σωματίδια ή σε άλλες ακαθαρσίες του αερίου που προορίζεται προς καύση στον καυστήρα;

(¹) Οδηγία 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-211/09)

(2009/C 193/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Mmes M. Καρανάσου-Αποστολοπούλου και L. Balta)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/24/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006 για την διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2006/24/ΕΚ στο εσωτερικό δικαιο έληξε στις 15 Σεπτεμβρίου 2007.

(¹) ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 54

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουνίου 2009 η Anheuser-Busch, Inc κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-191/07, Anheuser-Busch, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Budějovický Budvar, národní podnik.

(Υπόθεση C-214/09 P)

(2009/C 193/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Anheuser-Busch, Inc. (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, B. Goebel, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Budějovický Budvar, národní podnik

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-191/07 και
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Anheuser-Busch προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσεως, ήτοι, πρώτον, παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, τρίτη φράση, του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τους κανόνες των άρθρων 16, παράγραφοι 1 και 3, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95⁽²⁾ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽³⁾ του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, δεύτερον, παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, και τρίτον, παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού 207/2009.

Οι δύο πρώτοι λόγοι αφορούν διαδικαστικά ζητήματα. Η Anheuser-Busch υποστηρίζει ότι τα ζητήματα αυτά είναι σημαντικά εν προκειμένω. Μόνο λαμβάνοντας υπόψη την προγενέστερη καταχώριση IR 238 203 μπορούσε το τμήμα προσφυγών να αποφανθεί επί της ανακοπής που στηρίζεται στο άρθρο 8, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, κατά το μέτρο που αφορούσε ζύθους. Αυτό σήμαινε, επίσης, ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προηγουμένως, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, όσον αφορά το κατά πόσον η λέξη «Budweiser» κυριαρχούσε στα εικονιστικά σήματα της Budvar, δεν ελήφθησαν υπόψη.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας ότι η Budvar δεν είχε νομική υποχρέωση να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τη συνεχιζόμενη εγκυρότητα (ήτοι την ανανέωση) της καταχωρίσεως της IR 238 203. Η υποχρέωση αυτή απέρρευε από το